

27 Februari 1957

No. 13.117.

D.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Middelburg van 4 Februari 1956, in afschrift aan partijen verzonden den 15 November 1956, betreffende den hem opgelegden aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1952;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien over het jaar 1952 een aanslag tot navordering was opgelegd naar een totaal zuiver inkomen van f.9958,-, tegen dezen aanslag in beroep is gekomen bij den Raad van Beroep;

Overwegende dat de Raad van Beroep den bestreden aanslag heeft gehandhaafd, na te hebben overwogen:

"dat partijen ten processe van mening verschillen over de vraag op welk bedrag appellants inkomen voor het jaar 1952 dient te worden becijferd;

dat de Inspecteur - op basis van een door de administratie ingesteld nader onderzoek - heeft gemeend tot de conclusie te moeten komen, dat appellants inkomen over 1952 niet, gelijk bij het formeren van de aanslag was aangenomen, f.8.415,56 - dit is f.1.000,- meer dan appellants gemachtigde ten processe betoogt -, maar f.9.960,80 heeft bedragen, weshalve hij de bestreden aanslag in zijn uitspraak op het bezwaarschrift heeft gehandhaafd;

dat appellant zich ter staving van zijn betoog dat zijn inkomen niet hoger zou zijn geweest dan het door hem daarvoor becijferde bedrag, op zijn boekhouding beroept, waarin - volgens hem - geen onjuistheden zouden zijn geconstateerd en die derhalve - alweer volgens hem - door de administratie niet had mogen zijn "verworpen";

dat bij de behandeling ter vergadering van de Raad het boekje ter tafel is geweest, waarin appellant - ook volgens zijn gemachtigde - zijn "contante ontvangsten per dag" noteerde;

dat dit boekje, dat door appellant zelf - terecht trouwens - als een der belangrijkste onderdelen van zijn boekhouding wordt aangediend, bij onderlinge vergelijking der diverse posten opvallend veel dusgenaamde "ronde bedragen" vertoont en, ook naar 's Raads oordeel, - gezien het karakter van appellants bedrijf (bazar en drankhandel) - aanleiding moet geven tot de conclusie, dat de daarin voorkomende posten althans voor een goed deel slechts bij, verder oncontroleerbare, benadering zijn teboekgesteld;

dat dit feit alleen al fiscaal voldoende aanleiding kan geven tot een uiterst kritische instelling ten opzichte van appellants boekhouding als geheel, een kritische instelling, dien men inderdaad als een "verwerping" dezer boekhouding zou kunnen betitelen;

dat - waar de ontvangsten door appellant dus niet op betrouwbare wijze blijken te zijn teboekgesteld - de fiscus ten volle was gerechtigd om aan de hand van landelijke vergelijkingscijfers (waarvan de juistheid op zichzelf zijdens appellant niet is betwist) op basis van de gebleken inkoopwaarde van de in 1952 omgezette artikelen de bruto-winsten zelfstandig te gaan becijferen;

dat de Raad van Beroep de in het verzoogschrift uitgewerkte gegevens - vooral nu appellant bij monde van zijn gemachtigde ter vergadering heeft verklaard, dat het voor hem "ondoenlijk" was van alle verkochte artikelen de voor hem juiste winstpercentages te verstrekken - juist oordeelt en met de Inspecteur van gevoelen is, dat appellants zuiver inkomen niet, gelijk door hem betoogt, f.7.416,56, doch f.9.960,80 moet hebben bedragen, dit is f.2,80 meer dan de Inspecteur, blijkens hetgeen hij op pagina 1 van zijn verzoogschrift stelt, voor het opleggen van de bestreden navorderingsaanslag had becijferd;

dat appellant zich dan ook ten onrechte door de hem opgelegde navorderingsaanslag gegriefd acht;"

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie voordraagt:

Schending en verkeerde toepassing van de Wet, in het bijzonder van artikel 7, 1e lid (nieuw) van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, en van de artikelen 15 en 16 van de wet van 19 December 1914 (Staatsblad no. 564), daarbij zes grieven aanvoerende, welke er op neerkomen:

1e dat de overweging van den Raad van Beroep, dat, nu bij onderlinge vergelijking der contante ontvangsten per dag, opvallend veel ronde bedragen werden aangetroffen, mede gezien het karakter van appellants bedrijf, zulks aanleiding moet geven tot de conclusie dat de daarin voorkomende posten althans voor een goed deel slechts bij, verder oncontroleerbare, benadering zijn teboekgesteld, en dat dit feit alleen al voldoende aanleiding kan geven tot verwerping van de boekhouding, er op duidt, dat er nog andere redenen een rol hebben gespeeld om tot verwerping van de boekhouding te komen, doch dat deze overwegingen in 's Raads uitspraak niet zijn te vinden;

2e dat de Raad van Beroep, door te overwegen dat de fiscus, aan de hand van de landelijke vergelijkingscijfers op basis van de gebleken inkoopwaarde van de in 1952 omgezette artikelen, ten volle gerechtigd was de bruto-winst zelfstandig te gaan becijferen, nu de vergelijkingscijfers op zichzelf niet door appellant zijn betwist, voorbij gaat aan de grieven vermeld in de pleitnota tegen deze landelijke vergelijkingscijfers;

3e dat de Raad van Beroep een tweetal redenen, welke de fiscus aanvoerde tot een verwerping der boekhouding en welke redenen in het beroepschrift en de pleitnota aangevallen werden, in zijn beslissing buiten behandeling laat;

4e dat de Raad van Beroep in zijn beslissing niets gewaagt over de subsidiaire grief "dat de bruto-winstberekening niet juist is";

5e dat de Raad van Beroep artikel 16 van de wet van 19 December 1914 (S. 564) heeft geschonden door in zijn uitspraak geen enkele, althans geen juiste, reden te vermelden, waarop zijn oordeel gegrond is;

6e dat de Raad van Beroep, door geen nieuwe grieven toe te laten, artikel 15 van de wet van 19 December 1914 (S. 564) heeft geschonden, aangezien de Raad van Beroep de grieven tegen den aanslag, zoals weergegeven in de pleitnota, niet in zijn beslissing betrokken heeft, hoewel zulks, daar de fiscus in haar verdediging hiermede niet geschaad werd, had behoren te geschieden;

Overwegende dat de Raad van Beroep op grond van hetgeen met betrekking tot de opneming van "ronde bedragen" in het ten processe bedoelde boekje is overwogen de boekhouding van belanghebbende heeft kunnen en mogen verwerpen, en daarom niet gehouden was andere overwegingen, welke bij het vormen van 's Raads oordeel een rol hadden kunnen spelen, in de uitspraak te vermelden;

dat derhalve de eerste en de derde grief ongegrond zijn;

Overwegende dat de in de tweede en de zesde grief bedoelde pleitnota, welke niet in 's Raads uitspraak is vermeld, niet behoort tot de stukken, waarvan de Hoge Raad in cassatie vermog kennis te nemen, zodat deze grieven, welke op die pleitnota steunen, in cassatie niet in behandeling kunnen komen;

Overwegende dat de vierde grief evenzeer faalt, omdat de Raad van Beroep, na de boekhouding te hebben verworpen, zich zonder nadere motivering kon en mocht verenigen met de door den Inspecteur aan de hand van de landelijke vergelijkingscijfers op basis van de inkoopwaarde van de in 1952 omgezette artikelen berekende bruto-winsten;

Overwegende dat ook de vijfde grief ongegrond is, omdat de Raad van Beroep zijn uitspraak naar den eis der wet met redenen heeft omkleed;

V e r w e r p t het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, Wiarda, van der Loos en Tekenbroek, Raden, en door voornoemden Vice President uitgesproken ter Raadkamer van den zeven en twintigsten Februari 1900 zeven en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Nypels